

saa fremmed. Hun vilde heller ikke vige tilbage for i fuldt Alvor at optage en Kamp med Søsteren om ham. At hun havde hørt om deres Giftermaalsforberedelser, gjorde hende blot endnu lidenskabeligere opsat paa at erobre ham. Hun undte ikke Jakobe denne dejlige, stærke Mand med den røde Mund. Erindringen om hans Læbers Svulmen kunde til Tider gøre hende vild af Længsel.

Og saa kom han heller ikke idag!

Nanny var ikke den eneste, der havde ventet ham med Utaalmødighed. Indtil for kort siden havde Ivan spaseret rastløs frem og tilbage ude paa Terrassen og hvert andet Øjeblik set paa sit Ur.

Han havde en meget vigtig Meddelelse at gøre ham. Han havde modtaget Brev fra Overretssagfører Hasselager, der anmodede om at faa Pers Adresse opgivet, da han og Proprietær Nørrehave og nogle andre Mænd gerne ønskede en Sammenkomst med ham allerede den næste Dag. Ivan havde ment, at han paa denne Tid af Dagen sikrest vilde træffe Per her; men da han fik at vide, at der var kommen Telegram til Jakobe, forstod han, at det betød Afbud fra ham; og han havde da skyndt sig til Jernbanestationen for mulig at finde ham inde i Byen.

Det var imidlertid bleven næsten mørkt i Stuen. Husjomfruen kom ind og lukkede Havedøren; hvorefter der blev stillet tændte Lamper omkring paa Borde og Konsoller.

Jakobe havde ikke vist sig. Heller ikke da Teen blev budt om, kom hun tilstede, skønt der udtrykkelig var bleven kaldt paa hende. Nanny, der ogsaa havde hørt om Telegrammet, tog dette for et godt Varsel. Det blev saamænd ikke til noget med det Giftermaal! Forældrene talte jo ogsaa saa lidt som muligt derom, saa de havde vist heller ikke stor Tillid til det.

Der blev nu musiceret en Timestid, og da Klokken var elleve, lavede Gæsterne sig til at gaa. Nanny derimod dristede sig denne gang til at trodse Dyhrings bestemte Forbud og blev der om Natten, fordi hun haabede paa, at Per vilde komme den næste Morgen.